

Sygn. akt II C 2955/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy dla W. M. w W. II W. C.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Krystyna Dąbrowska

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Szerszeń

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2015 roku w W. na rozprawie

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. umarza postępowanie w zakresie kwoty 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) żądanej tytułem zadośćuczynienia;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od powódki A. P. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 1.217 zł (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. zarządza zwrócić powódce A. P. z rachunku Skarbu Państwa kasy Sądu Rejonowego dla W. M. w W. kwotę 125 zł (sto dwadzieścia pięć złotych) tytułem połowy opłaty sądowej od pozwu cofniętego w części.

Sygn. akt II C 2955/14

Uzasadnienie wyroku z dnia 4 marca 2015 r.

Pozwem z dnia 4 grudnia 2014 r. (data prezentaty) powódka A. P. wnosila o zasądzenie od pozwanego, tj. (...) kwoty 905 zł tytułem kosztów biletu wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 września 2013 r. oraz kwoty 5000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Powódka żądała również zasądzenia od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych (k. 1-3 pozwu). Pismem z dnia 17 lutego 2015 r. powódka cofnęła częściowo powództwo w części dotyczącej zadośćuczynienia w kwocie 5000 zł. (k. 42 pismo)

W odpowiedzi na pozew pozwany wnosil o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego oraz przedawnionego. Wnosil także o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Do zamknięcia rozprawy strony podtrzymały ostatecznie stanowiska procesowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka miała wykupiony bilet na podróż na trasie W.-A. w dniu 25 września 2013 r. z planowaną godziną startu 11:05 czasu lokalnego, którego obsługującym przewoźnikiem były (...) S.A. (pozwany). Lot ten o numerze (...) odbył się o czasie, jednak powódka nie poleciała tym rejssem. (okoliczności bezsporne)

Tego samego dnia pozwana złożyła reklamację wskazując, że za niezrealizowany przez nią przelot odpowiada (...), ponieważ przyczyną niestawienia się pozwanej na pokład samolotu była wolna odprawa pasażersko-bagażowa i ostatecznie zamknięcie tej odprawy. (k. 6). Pozwany po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania wyjaśniającego stwierdził, że niemożność odbycia podróży lotniczej rejsem (...) w dniu 25 września 2013 r. spowodowana była zbyt późnym zgłoszeniem się powódki do odprawy bagażowo-biletowej na ww. rejs, o czym poinformował powódkę w prowadzonej z nią w tej sprawie korespondencji mailowej. (k. 8, 10). Po złożeniu przez pozwaną wniosku o stwierdzenie naruszenia przez przewoźnika lotniczego (...) S.A. z siedzibą w W. przepisów rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r., (k. 15-20), Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego decyzją z dnia 29 kwietnia 2014 r. (utrzymaną w mocy decyzją z dnia 29 października 2014 r.), stwierdził brak naruszenia przez pozwanego przepisów ww. rozporządzenia względem A. P.. W uzasadnieniu wskazał m.in. to, że z zapisów systemowych wynika, że powódka przy stanowisku odprawy pasażersko-bagażowej była o 10:36, natomiast odprawa została zamknięta o 10:35. Zaprzeczył też, aby ówczesnego dnia doszło do awarii taśmociągów, na która wskazywała pozwana. (k. 24-25 decyzja z dnia 29 kwietnia 2014 r., k. 28-30 decyzja z dnia 29 października 2014 r.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów. Sąd nie dopatrywał się w nich niczego co mogłoby poddawać w wątpliwość ich wiarygodność i moc dowodową. Z kolei stan faktyczny dotyczący zakupu przez powódkę biletu lotniczego, niezrealizowania przez nią tego biletu, oraz tego, że sam lot odbył się o wyznaczonym czasie - pozostawał w niniejszej sprawie niesporny, zaś złożone dowody nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w części podtrzymanej przez powódkę polega oddaleniu wobec skutecznie podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia.

W niniejszej sprawie powódka ostatecznie domagała się od pozwanego zapłaty kwoty 905 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25 września 2013 r. tytułem zwrotu kosztów biletu lotniczego niewykorzystanego przez powódkę z winy pozwanego.

Pozwany w toku niniejszego postępowania odnosząc się do dochodzonego przez powódkę roszczenia, wskazywał, że bilet lotniczy został niewykorzystany z przyczyn leżących po stronie powódki, ponadto podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, który Sąd uznał za zasadny.

Wskazać należy, iż zgodnie z przepisem art. 205 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo Lotnicze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1393 j.t. ze zm.) do umowy przewozu lotniczego oraz do innych stosunków cywilnoprawnych związanych z przewozem lotniczym, nieuregulowanych przepisami niniejszej ustawy i umowami międzynarodowymi stosuje się przepisy prawa cywilnego. Mając przede wszystkim na uwadze fakt, iż lot, na który powódka miała wykupiony bilet odbył się o wyznaczonym czasie, zastosować należy w tej sprawie przepisy art. 778 k.c., zgodnie z którym roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany – od dnia kiedy miał być wykonany. A zatem wszelkie roszczenia z tytułu przewozu osób, a więc przewoźnika przeciwko pasażerowi, jak i pasażera przeciwko przewoźnikowi przedawniają się z upływem jednego roku.

Ponieważ lot powódki miał odbyć się 25 września 2013 r., a powódka wystąpiła z pozwem w dniu 4 grudnia 2014 r. nie ulega wątpliwości, że upłynął roczny okres przedawnienia roszczenia. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, iż zarzut pozwanego dot. przedawnienia jest właściwy w stosunku do roszczenia powódki o zapłatę kwoty 905,00 zł. i w tym zakresie powództwo oddalił, o czym orzekł w pkt II wyroku.

W niniejszej sprawie, przed rozpoczęciem rozprawy powódka cofnęła pozew w części dotyczącej zadośćuczynienia na kwotę 5000 zł. W ocenie Sądu brak było podstaw do uznania cofnięcia powództwa za niedopuszczalne, jako że nie jest ono sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego jak i nie zmierza do obejścia prawa.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż cofnięcie przez powódkę pozwu o zapłatę zadośćuczynienia, czyni zbędnym merytoryczne rozpoznawanie sprawy w tym zakresie i dlatego – na podstawie przepisu art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 2 k.p.c., orzekł jak w pkt I wyroku.

W punkcie trzecim sentencji Sąd na podstawie art. 203 § 2 k.p.c., art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1217 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Niewątpliwie w okolicznościach niniejszej sprawy umorzenie postępowania wskutek cofnięcia pozwu w zakresie żądania zadośćuczynienia w wysokości 5000 zł musi być uznane za przegranie sprawy przez powódkę, co zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 98 k.p.c. nakazuje obciążyć go kosztami postępowania. Ponadto, zgodnie z art. 203 § 2 kpc zd. drugie- na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego. Na zasądzoną kwotę składa wyłącznie kwota 1217 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 6 pkt 4 Rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 j.t.).

Zgodnie z treścią art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. „a” ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 z późn. zm.), Sąd z urzędu zwraca stronie połowę uiszczonych opłat od pisma cofniętego przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana. W niniejszej sprawie powódka cofnęła powództwo we wskazanej części jeszcze przed rozpoczęciem rozprawy, a więc zgodnie z wyżej powołanymi przepisami umarżając niniejsze postępowanie należało zwrócić powódce połowę uiszczonych przez nią opłaty sądowej od pozwu. Zważywszy, że cofnięte powództwo dotyczyło zapłaty 5000 zł, to płała stosunkowa od wartości przedmiotu sporu wynosiła 250 zł, a więc kwota należna powódce w wyniku cofnięcia tego roszczenia przed rozprawą wynosi 125 zł. Z powyższych względów i na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w pkt IV sentencji.

Z tych też względów, orzeczono jak w sentencji wyroku.